

باغ می چیند تبسم از گل روی حسین (ع)

می وزد عطر بهشت از نرم گیسوی حسین (ع)

موج خود را می کشاند تا لب دریای عشق

عشق مستی می کند تا می رسد بوی حسین (ع)

در زمین از حُسن شور انگیز او غوغای عشق

آسمان هم طاق شد از شوق ابروی حسین (ع)

شبم چشم مرا خورشید، چشم روشنش

می رسم به اوج عشق، از چشم جادوی حسین (ع)